

slag i Verner Sand Kirk-udvalgets rapport om regelforenklinger, som der kunne være perspektiv i.

Arbejdsministeren har altså vægtet hastigheden, signalværdien i, at der nu virkelig sker nogle forenklinger. Det pudsige er, at en del af forenklingerne er 100 pct. i modstrid med udmeldinger fra andre af regeringens ministre. Hvis jeg må citere økonomiministeren fra Jyllands-Posten den 22. april, så udtrykker økonomiministeren ved den lejlighed behov for at stramme op for adgangen til dagpengesystemet specielt for de unge.

Hvad er det, der sker i regelforenklingsforslaget?

Det er, at man ikke tager fat om det overhovedet. Tværtimod sænker man kravene for generhvervelse af dagpengerettigheder, altså en bevægelse i hele dagpengesystemet, som går fuldstændig modsat den, som andre ledende ministre i regeringen taler for.

Så vi har gerne villet medvirke, men vi har villet medvirke på et seriøst grundlag, og jeg går ud fra, at arbejdsministeren kan bekræfte mig i, at det ikke har været muligt med den korte tid, der var til rådighed, at få belyst de forslag i Verner Sand Kirk-rapporten, som ikke har været oversendt til Landsarbejdsrådet, så grundigt, at de kunne indgå i denne lovprocedure.

Det vil jeg gerne have en melding på, og så mangler jeg stadig arbejdsministerens svar på, om ministeren er bekendt med den undersøgelse fra Danmarks Statistik, der viser, at kun én ud af hver fem på supplerende dagpenge i realiteten søger at ændre egen situation ved at være aktivt jobsøgende.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Efter arbejdsministerens seneste indlæg kan man vel ikke længere tale om en skjult dagsorden, der retter sig mod at føre arbejdsmarkeds politik til venstre i Folketinget.

Arbejdsministerens ordvalg alene afslører meget tydeligt, hvor hendes ambitioner ligger, og med hvilket flertal hun ønsker at gennemføre ambitionerne. Ord som blodbad og lignende – nedskæringer, forringelser – flød ud af arbejdsministerens mund, hver gang hun skulle kommentere bemærkninger, initiativer eller ideer fra Venstre og Det Konservative Folkeparti.

I al stilfærdighed vil jeg spørge arbejdsministeren: Var det et blodbad, vi gennemførte med Socialdemokratiet og de øvrige regeringspartier

kort før jul, da vi lavede et forlig om arbejdsmarkedet? Var det et blodbad? Skulle vi ikke justere vores udtryk en lille smule i forhold til virkelighedens verden og erkende, at der kan være nogle forskelle i opfattelserne, uden at det behøver at medføre, at den ene part vil forgylde nogle grupper, mens den anden part vil sable dem ned til sokkeholderne? Sådant er verden jo ikke, og det ved man godt.

Og så til hr. Peter Duetoft. Måske skal jeg tage en bemærkning i mig igen, nemlig bemærkningen om, at hr. Peter Duetoft er kendt for ikke at tale mod bedre vidende. Det må jeg sige på baggrund af hr. Duetofts udlægning af førstebehandlingen, hvor jeg ved han var til stede.

Vi sagde ved førstebehandlingen, at vi grundlæggende ønsker en egentlig dagpengereform, både hvad angår ydelser og finansiering. Det står vi ved. Men vi forestillede os ikke på nogen måde, at det skulle indarbejdes i lovforslaget eller i et større initiativ, der måtte komme til oktober måned. Så naive er vi heller ikke.

Det, vi i al stilfærdighed sagde ved førstebehandlingen, var: Dette er overilet. Der er ikke forenklinger nok. Nogle af disse forenklinger er ikke forenklinger, men derimod skridt i den forkerte retning. Kunne vi ikke bruge lidt mere tid, så vi kan imødekomme også de løfter, finansministeren og økonomiministeren er kommet med, for så vidt angår initiativer til oktober måned?

Det var budskabet fra K og V, og det kunne hr. Peter Duetoft ikke overhøre eller misforstå. Dette er sagt af hensyn til referatet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er rigtigt, når hr. Lars Løkke Rasmussen siger, at der var flere forslag i Verner Sand Kirk-udvalget. Der var 43 forslag, og der var en meget stor del af dem, der var enighed om, og der var en mindre del, der var uenighed om.

Det er rigtigt, at jeg har foretrukket at fremme de forslag, der var enighed om i Verner Sand Kirk-udvalget, ud fra den forventning, at det var der så også mulighed for at skabe bred politisk forståelse om.

Men man skal være opmærksom på, at det, der er sket siden Verner Sand Kirk-udvalget sidste sommer barslede med rapporten, er, at vi har været igennem en finanslovforhandling og en finanslovaftale, som faktisk på mange stræk har taget nogle af disse forenklinger ind i lovgivningen med Venstres og De Konservatives stemmer. Jeg vil selvfølgelig ved denne lejlighed også godt kvittere for, at der faktisk er sket nogle forenklinger på den konto.